

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

Bejenaru Iurie

Stratulat Galina

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către partea vătămată Mocreac Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-i pe

Tcaci Alexandru Xxxxx, născut la xxxxx, în or. Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx;

Rudenco Serghei Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-l Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx;

Uncu Sergiu Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.08.2008 - 09.06.2011

2. instanța de apel: 08.10.2012 - 05.12.2013

09.02.2015-20.12.2016

12.07.2017-05.11.2020

3. instanța de recurs: 16.04.2014 - 16.12.2014

23.02.2017 -06.06.2017

11.03.2021-25.05.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 iunie 2011, Tcaci Alexandru Xxxxx, Rudenco Serghei Xxxxx și Uncu Sergiu Xxxxx au fost achitați de sub învinuirea adusă în baza art. 189 alin. (3) lit. d) și e) Cod penal și art. 327 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

2. Prin rechizitoriu, Tcaci A., Rudenco S. și Uncu S., au fost învinuiți că, la 21 iulie 2004, Rudenco S. și Uncu S., exercitând funcțiile de inspectori ai poliției criminale a CPs Rîșcani, mun. Chișinău, în str. Ismail, mun. Chișinău, l-au reținut pe Mocreac Vl., bănuind de comiterea unei infracțiuni excepțional de grave, care a fost adus în CPs Rîșcani, unde în baza rapoartelor lor, în privința bănuțului

Mocreac Vl. a fost întocmit proces-verbal contravențional, conform art. 174⁶ Cod contravențional. La 22 iulie 2004, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, examinând materialele contravenționale întocmite în privința lui Mocreac Vl., l-au recunoscut vinovat de comiterea contravenției sus menționate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de arest, pe un termen de 10 zile.

La 30 iulie 2004, în baza procesului-verbal de reținere, întocmit de către ofițerul de urmărire penală al SUP CPs Rîșcani, Cernea Iu., Mocreac Vl. a fost reținut în conformitate cu prevederile art. 166 Cod de procedură penală, pe cauza penală nr. xxxxx, fiind bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 august 2004, în privința lui Mocreac Vl. a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest, pe un termen de 10 zile. Aflându-se în stare de arest administrativ și apoi fiind arestat pe cauza penală sus- indicată, Mocreac Vl. se deținea în Izolatorul Detenției Preventive a CGP mun. Chișinău. Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S., cunoscând faptul că, Mocreac Vl. a fost arestat administrativ și ulterior arestat pe cauza penală nr. xxxxx, precum și că, acesta deținea cont bancar la B.C. „Victoriabank” S.A., au acționat împreună și de comun acord, folosindu-se de atribuția prevăzută de art. 12 pct. 33) din Legea cu privire la poliție, conform căreia „Poliția este obligată să escorteze și să țină sub pază persoanele reținute și deținute”, în baza permisiunilor eliberate de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău și comisarul CPs Rîșcani, mun. Chișinău, la datele de: 21 iulie 2004, 26 iulie 2004, 30 iulie 2004, 02 august 2004 și 05 august 2004, sub pretextul escortării lui Mocreac Vl. la CPs Rîșcani, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, îl scoteau pe ultimul din Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun. Chișinău și, după aplicarea în privința acestuia a acțiunilor violente cu caracter de tortură, îl escortau la oficiul B.C. „Victoriabank” S.A. din str. 31 August 1989, nr.141, mun. Chișinău, unde Mocreac Vl. a fost impus, prin violență psihică și fizică, să ridice de pe contul său bancar xxxxx mijloace bănești, după cum urmează: la 21 iulie 2004 - 220 dolari SUA, la 26 iulie 2004 - 310 dolari SUA, la 30 iulie 2004 - 300 dolari SUA, la 02 august 2004 - 240 dolari SUA, la 05 august 2004 - 930 dolari SUA, iar în total a fost ridicată suma de 2000 dolari SUA, care a fost însușită de inculpați.

Tot ei, Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. au mai fost învinuiți de faptul că, folosind situația de serviciu în interes material și acționând împreună și de comun acord, aflând de la arestatul Mocreac Vl. că el are în B.C. „Victoriabank” S.A. deschis un cont personal pe care se află mijloace bănești în sumă de 2000 dolari SUA, la 21 iulie 2004, la 26 iulie 2004, la 30 iulie 2004, la 02 august 2004 și la 05 august 2004, sub pretextul escortării lui la CPs Rîșcani pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, îl scoteau pe acesta din Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun. Chișinău și în locurile nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul însușirii bunurilor, cereau de la Mocreac Vl. transmiterea mijloacelor bănești aflate pe contul bancar al acestuia, aplicându-i

multiple lovituri, însoțite de înjurături și provocându-i astfel în mod intenționat dureri puternice fizice și psihice.

Apoi, inspectorii poliției criminale Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. acționând împreună și de comun acord l-au escortat pe Mocreac Vl. la oficiul B.C. „Victoriabank” S.A. din str. 31 August 1989, nr. 141, mun. Chișinău, unde acesta din urmă a ridicat de pe contul său bancar mijloace bănești, la 21 iulie 2004 - 220 dolari SUA echivalentul a 2630,63 lei, la 26 iulie 2004 - 310 dolari SUA echivalentul a 3707,76 lei, la 30 iulie 2004 - 300 dolari SUA echivalentul a 3588,36 lei, la 02 august 2004 - 240 dolari SUA echivalentul a 2870,74 lei, la 05 august 2004 - 930 dolari SUA echivalentul a 11133,31 lei, fiind ridicată în total suma de 2000 de dolari SUA, ce constituia echivalentul a 23 930,08 lei, pe care Mocreac Vl. a transmis-o inculpaților.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, în drept, faptele lui Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 189 alin. (3) lit. d), e) și art. 327 alin. (1) Cod penal, adică *însușirea banilor prin șantaj, săvârșită de două și mai multe persoane, acțiuni însoțite de tortură, urmate de dobândirea bunurilor cerute și folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Tcaci A., Rudenco S. și Uncu S. să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, la câte 6 ani și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, pentru fiecare, și în baza art. 327 alin.(1) Cod penal, la câte 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate în domeniul juridic pe un termen de 2 ani, fiecare, iar în temeiul art. 84 Codul penal, să le fie stabilită pedeapsa definitivă de câte 7 ani închisoare și amendă în mărime de câte 1000 unități convenționale, pentru fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitatea în domeniul juridic pe un termen de 2 ani, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În argumentarea cerințelor, procurorul a invocat că, prima instanță a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare, care dovedesc vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunilor incriminate; instanța a dat o apreciere neobiectivă declarațiilor părții vătămate, cu toate că acestea au fost date sub jurământ și coroborează cu declarațiile martorilor Grabco Vs. și Pojilțova A.; la baza sentinței de achitare s-au pus declarațiile martorilor Cernea Iu., Cucuș V., care totalmente coincid cu cele ale inculpaților și care sînt colegi de serviciu cu inculpații și urmau a fi apreciate critic;

3.2. Partea vătămată, Mocreac Vl. a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza articolelor incriminate acestora prin rechizitoriu, deoarece instanța la pronunțarea sentinței de achitare a pus la bază doar depozițiile inculpaților, ignorând celelalte probe, și anume depozițiile martorilor: Pojilțova A. și Grabco

V. - colaboratori ai băncii, care au declarat, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința primei instanțe că, banii de pe cont au fost retrași anume de către partea vătămată în baza buletinului de identitate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința, inclusiv din oficiu, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S. în baza art. 189 alin. (3) lit. d) Cod penal, au fost achitați, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpați și pe art. 327 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1 Procurorul, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pe motiv că ultima nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate este demonstrată prin probele administrate în cauză, care nu au fost corect apreciate și anume: declarațiile părții vătămate Mocreac Vl., a martorilor Grabco Vs., Pojilțova A., Băț I., precum și procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie; de confruntare dintre Rudenco S. și Mocreac A., certificatul eliberat de B.C. „Victoriabank” S.A.; procesul-verbal de examinare a obiectelor.

Recurentul a susținut că, declarațiile inculpaților urmau a fi apreciate critic, fiind date cu scopul de a duce instanța în eroare, în așa mod eschivându-se de la răspunderea penală.

5.2. Partea vătămată, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 1), 2), 3), 4), 5), 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în privința inculpaților, deoarece instanța de apel nu a verificat toate probele pe dosar; completul de judecată nu a fost constituit conform cerințelor legale stipulate de art. 33 Cod de procedură penală, deoarece unul din judecători a pronunțat hotărârea pe dosarul penal în privința lui Mocreac Vl. în anul 2005; copia deciziei i-a fost înmînată în limba de stat, pe care nu o posedă și până în prezent nu a primit decizia în limba rusă; admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpați în beneficiul lui a prejudiciului material în sumă de 2000 dolari și cel moral în sumă de 10000 lei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2013, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Instanța de recurs a consemnat că, în cadrul ședinței instanței de apel, au fost audiați inculpații, partea vătămată și martorii: Băț Iu., Grapco V., Pojelțov A., însă în partea descriptivă a hotărârii adoptate, instanța nu a dat nici o apreciere acestor declarații, ci doar a desfășurat conținutul lor și a conchis că, declarațiile

martorului Grapco V., urmează a fi apreciate critic, nefiind confirmate prin alte probe.

La fel, din procesul-verbal rezultă că instanța de apel pe lângă probele sus-menționate a cercetat și alte probe: procesele-verbale de confruntare dintre Rudenco S. și Mocreac Vl.; de examinare a obiectelor, de ridicare și examinare a documentelor bancare, de examinare a dosarului administrativ nr.6-1289/047, certificatul eliberat instanței de B.C. „Victoriabank” S.A., copia interpelărilor de escortare; răspunsul nr. 1781 din 09.04.2009; răspunsul CGP mun. Chișinău nr.1754 din 09.04.2009; dispoziția nr.107; răspunsul medicului din 16.04.2009; răspunsul Procuraturii mun. Chișinău din 20.07.2009; concluziile expertizei grafologice nr.141-142 din 05.02.2010; răspunsul de la procuratura generală nr.11-597/05-8734 din 04.10.2007; însă a dat apreciere selectivă acestora, fără a le analiza în ansamblu cu toate actele cauzei, pe care le-a cercetat.

Prin urmare, procedând astfel, instanța de apel s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrate pe cauză, or recurenții au invocat probe concrete, care în opinia lor, confirmă vinovăția inculpaților și la care nu au primit nici un răspuns.

Din atare considerente, instanța de recurs a concluzionat că, statuările instanței de apel, privind lipsa probelor ce ar confirma vinovăția inculpaților, sînt pripite, nu corespund materialelor dosarului și sînt bazate exclusiv pe declarațiile inculpaților și a martorilor Cucuș V. și Cernea Iu., care sînt colaboratori de poliție, colegi cu inculpații.

La fel, s-a menționat că, este prematură concluzia, precum că buletinul de identitate a părții vătămate a fost adus de fratele acestuia, fără a da careva apreciere procesului-verbal al delictului administrativ din 21.07.2004, în care este indicat documentul potrivit căruia s-a stabilit identitatea lui Mocreac Vl.; procesului-verbal de reținere a acestuia, în care este menționată seria și numărul buletinului de identitate, iar la sfârșitul procesului este indicat că, despre reținere urmează a fi înștiințat fratele. Pripită a fost apreciată și concluzia instanței de apel precum că, pe ordinele de încasare ridicate de la B.C. „Victoriabank” S.A. nu este semnătura părții vătămate, reținând în acest sens concluzia raportului de expertiză grafologică nr. 141-142 din 05.02.2010, fără a da apreciere declarațiilor colaboratorilor băncii, din care rezultă că, banii au fost extrași de pe cont anume de către Mocreac Vl., iar unul din ei a mai concretizat că, acesta din urmă era speriat, stresat, iar semnătura lui uneori nu coincidea cu cea din buletin.

Instanța prematur a ajuns la concluzia, precum că extragerea banilor de pe contul părții vătămate nu coincide cu data și ora cînd Mocreac Vl. era escortat în CPs Rîșcani, neverificînd în acest sens datele din Registrul de scoatere a inculpaților din celule și perioada de timp în care Mocreac Vl. era scos din izolator și escortat în CPs Rîșcani, cu ora în care era întors înapoi în izolator și cu datele oferite de B.C. „Victoriabank” S.A. privind data și ora ridicării mijloacelor bănești (f.d.68, 76-79 v.1; f.d. 89, 97-103 v.2, 184-185, vol. III). Respectiv, nepronunțarea asupra acestor chestiuni reprezintă în sine neexaminarea fondului apelurilor.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

9. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, a fost contestată cu recursuri ordinare de către:

9.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia, prin care s-a menținut sentința de achitare și dispunerea rejudecării cauzei, deoarece instanța eronat a apreciat probatoriului administrat, derogând de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală și punând accentul doar pe declarațiile persoanelor achitate, care nu coroborează cu celelalte probe.

Prin urmare, acuzarea a considerat că, probele din dosar dovedesc în totalitate fapta imputată inculpaților, precum și combat versiunea lor de nevinovăție.

De comun cu aceasta, a menționat că instanțele de judecată în mod eronat au apreciat declarațiile martorilor Guja V., Grițic O., Cucuș V. și Cernea Iu., dat fiind că aceștia sunt colaboratori de poliție, colegi ai inculpaților, iar unii din ei au și efectuat urmărirea penală pe cauza penală privindu-l pe Mocreac Vl.

9.2. Partea vătămată Mocreac Vl., care a solicitat casarea acesteia și adoptarea unei hotărâri de condamnare în privința lui Tcaci Al., Rudenco S. și Uncu S., pe ambele capete de acuzare.

În esență, recurentul a menționat că, soluția de achitare este una ilegală, la adoptarea căreia instanța de fond a luat în considerație doar declarațiile făcute de persoanele achitate, fără a atrage atenția asupra celor expuse de partea vătămată. Recurentul susține că instanța de apel neîntemeiat și intenționat a tergiversat examinarea acestei cauze.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 iunie 2017, au fost admise recursurile ordinare declarate, fiind casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

11. În motivarea soluției, instanța de recurs a indicat că, instanța a ignorat indicațiile date anterior de instanța de recurs și, în mod repetat a admis mai multe erori de drept, ce duc nemijlocit la casarea hotărârii adoptate.

Respectiv, neîndeplinind în mod repetat indicațiile instanței de recurs, instanța de apel a admis încălcarea art. 6 paragraf. 1 al Convenției Europene. Adică, instanța nu a respins argumentat toate alegerile procurorului și părții vătămate Mocreac Vl., invocate în cererile de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile ce au importanță decisivă în această cauză, neînlăturând contradicțiile existente între declarațiile martorilor și neanalizând celelalte probe din dosar.

De asemenea, din motivarea deciziei instanței de apel nu rezultă un răspuns clar și argumentat, bazat pe probele din dosar, cu privire la faptul dacă buletinul de identitate a fost sau nu la partea vătămată în momentul reținerii acestuia de către inculpați. Totodată, rejudecând cauza, instanța de apel nu a făcut lumină nici referitor la faptul dacă în momentul extragerii banilor de pe contul părții vătămate, acesta se afla sau nu în custodia poliției.

În general, instanța de recurs a apreciat că, instanța de apel într-un mod foarte succint și evaziv a stabilit că, nici o probă din cele administrate pe caz nu-i incriminează pe inculpați, ci din contra îi dezvinovățesc.

Față de toate considerentele arătate supra, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel a trecut cu vederea indicațiile instanței de recurs privitor la chestiunile care trebuiau să fie verificate la rejudecarea acestei cauze, încălcând prevederile art. 436 Cod de procedură penală, în acest sens. Prin alte cuvinte, instanța de apel, în mod repetat, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, acceptând niște concluzii de ordin general, privitor la nevinovăția lui Uncu S., Tcaci Al. și Rudenco S., de cele incriminate prin rechizitoriu.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020, au fost admise apelurile declarate, fiind casată total sentința, din alte motive, inclusiv din oficiu potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Tcaci Alexandru a fost achitat pe art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de către el. Tcaci Alexandru a fost achitat pe art. 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Rudenco Serghei a fost achitat pe art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de către el. Rudenco Serghei a fost achitat pe art. 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Uncu Sergiu a fost achitat pe art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de către el. Uncu Sergiu a fost achitat pe art. 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. A fost respinsă acțiunea civilă a părții vătămate Mocreac Vladimir, ca nefondată.

13. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect și legal a constatat, prin sentință, starea de fapt imputată inculpaților Tcaci A., Rudenco S. și Uncu S. conform rechizitoriului în baza art. 189 alin. (3) lit. d), e), art. 327 alin. (1) Cod penal, însă aceasta incorect a stabilit temeiul de achitare a inculpaților, precum că fapta nu a fost săvârșită de inculpați, pe ambele capete de acuzare, or, din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că, inculpații urmează a fi achitați pe art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpați, iar pe art. 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Analizând aceste probe, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, instanța de apel a considerat, că acestea din urmă nu demonstrează faptul comiterii de către inculpații Tcaci A., Rudenco S. și Uncu S. a infracțiunilor de *însușirea banilor prin șantaj, săvârșită de două și mai multe persoane, acțiuni însoțite de tortură, urmate de dobândirea bunurilor cerute, precum și existența faptei prejudiciabile sub formă de folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice*, or, la caz, s-a constatat că fapta de sustrage a banilor nu a fost comisă de inculpați, precum și nu s-a constatat existența faptei de abuz de serviciu.

Sub aspectul dat, instanța de apel a reținut că, deși acuzatorul de stat a indicat în actul de învinuire precum că, Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, l-au escortat pe Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, situat pe str. 31 August 1989, 141, mun. Chișinău, unde Mocreac Vladimir fiind impus prin șantaj a ridica de pe contul său bancar nr.xxxxx mijloace bănești, la 21 iulie 2004 suma de 220 dolari SUA, la 26 iulie 2004 suma de 310 dolari SUA, la 30 iulie 2004 suma de 300 dolari SUA, la 02 august 2004 suma de 240 dolari SUA, la 05 august 2004 suma de 930 dolari SUA, iar ulterior să le transmită inculpaților, aceste circumstanțe în cumul pentru a dovedi fapte prejudiciabile imputate inculpaților, nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, or, în sensul dat nu au fost prezentate destule probe pertinente și concludente, acuzatorul de stat axându-se în sensul dat în exclusivitate doar pe declarațiile părții vătămate Mocreac Vladimir, care a arătat că anume inculpații au comis faptele indicate în rechizitoriu.

Instanța de apel a reținut, că învinuirea adusă inculpaților este apreciată de către partea acuzării drept o infracțiune continuă/prelucită, or acțiunile inculpaților sunt calificate și pe art. 189 alin. (3) și art. 328 alin. (1) Cod penal, dar în faptele prejudiciabile imputate inculpaților, sunt distincte mai multe acțiuni de sustragere a banilor prin șantaj, precum și comiterea abuzului de serviciu la anumite date: 21 iulie 2004, 26 iulie 2004, 30 iulie 2004, 02 august 2004, 05 august 2004, zile care coincid cu data când erau ridicate mijloacele bănești de pe contul părții vătămate.

Totodată, din învinuire nu se desprinde concret și amănunțit cum au fost realizate acțiunile infracționale ale inculpaților la comiterea sustragerilor prin șantaj a mijloacelor bănești, ce aparțineau victimei, anume prin extragerile mijloacelor bănești de la bancă, or instanța de apel a reținut că, au fost în total 5 extrageri bănești, în diferite zile, iar din circumstanțele cauzei indicate în rechizitoriu, nu este clar ce acțiuni au fost întreprinse nemijlocit de către fiecare inculpat întru realizarea laturii obiective, care a fost rolul nemijlocit al fiecărui inculpat la realizarea infracțiunilor imputate, nefiind descrise circumstanțele concrete, pentru fiecare zi al fiecărui inculpat, în complicitate cu ceilalți .

În contextul dat, instanța de apel, apreciind în cumul probele administrate a considerat că, fapta incriminată inculpaților, nu putea fi comisă de către aceștia, or deși Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, sunt învinuiți că, l-au escortat pe Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, la data de 21 iulie 2004, ora 12.30, timp când mijloacele bănești au fost ridicate de partea vătămată, la aceasta data și ora, Mocreac Vladimir în genere nu era reținut, iar conform materialului administrativ, rezultă că, la data de 21.07.2004, abia la ora 19.26, Mocreac Vladimir a fost reținut, fiind învinuit de comiterea contravenției administrative prevăzute de art. 174⁶ CCA al RM.

Astfel, instanța de apel a indicat că, partea vătămată din start a menționat că, la data de 21.07.2004, nu a fost escortat de către inculpați la bancă, dar a ridicat banii din propria inițiativă, ulterior acești bani fiind ridicați de către inculpați când a fost reținut, necăfînd la aceasta, partea acuzării a indicat în rechizitoriu că,

inculpații i-au sustras suma de 220 dolari SUA, la data de 21.07.2004 prin aceeași metodă, șantaj și abuz de serviciu ducându-l la bancă .

Totodată, deși partea vătămată Mocreac Vladimir indică faptul că, suma ridicată de dânsul, la data de 21.07.2004, a fost ridicată de colaboratorii de poliție în cadrul reținerii sale, instanța de apel a considerat că, în sensul dat, nu au fost acumulate destule probe pertinente și concludente, or, doar declarațiile părții vătămate Mocreac V. făcute în acest sens, peste câțiva ani de la momentul acțiunilor propriu-zise, sunt puțin credibile, de vreme ce alte probe, cum ar fi procesul-verbal de percheziție corporală din 21.07.2004, prin care se constată că, de la Mocreac Vladimir nu au fost ridicate careva bunuri sau mijloace bănești, fapt confirmat și prin semnatura persoanei reținute, totodată ultimul nu a invocat careva obiecții la momentul reținerii în acest sens, denotă contrariul celor declarate de pătimit.

Cu privire la faptul escortării lui Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, la data de 26 iulie 2004, unde la ora 14.15 a fost ridicată suma de 310 dolari SUA, instanța de apel a remarcat că, în sensul dat, învinuirea adusă lui Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, de asemenea nu a fost confirmată prin probe destule, or, de rând cu lipsa unor circumstanțe concrete vizavi de acțiunile fiecărui inculpat, întru realizarea laturii obiective în acea zi, a fost combătută acuzarea adusă inculpaților și prin confirmarea faptului că, la data și ora ridicării banilor, partea vătămată nu putea să se afle în incinta băncii, or conform procesului-verbal de petrecere a acțiunilor de urmărire penală pe cauza penală de învinuire a lui Mocreac V., rezultă că la data de 26 iulie 2004, orele 14.00 - 14.30, Mocreac Vladimir s-a aflat în CP Rîșcani, unde acestuia i s-a adus la cunoștință de către ofițerul de urmărire penală, Cernea Iurie, ordonanța din 24 iulie 2004, privind dispunerea expertizei medico-legale pe cauza penală nr. xxxxx, fapt confirmat și prin semnatura lui Mocreac Vladimir (f.d. 77 verso, Vol. II).

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind combătută și imputarea inculpaților a circumstanțelor comiterii sustragerilor prin șantaj a sumei de 300 dolari SUA, la data de 30.07.2004, or fapta incriminată lui Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, precum că dânsii, la data de 30 iulie 2004 l-au scos pe Mocreac Vladimir din Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun. Chișinău și l-au escortat la instituția bancară, unde ultimul la ora 11.06 a ridicat suma de 300 dolari SUA, se combate prin faptul că, la data de 30 iulie 2004, partea vătămată Mocreac Vladimir, la solicitarea ofițerului de urmărire penală a fost scos din izolator de către Guja Viorel, fapt confirmat prin semnatura acestuia pe dispoziție de escortare.

Astfel, cu referire la această data - 30 iulie 2004, instanța de apel a remarcat că, din materialele cauzei, nu se deduce că, în ziua respectivă, inculpații Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu ar fi avut careva tangență nemijlocit cu partea vătămată Mocreac Vladimir.

Cu privire la pretinsa faptă de escortare a lui Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, la data de 02 august 2004, unde la ora

09.58 a fost ridicată suma de 240 dolari SUA, în sensul dat, instanța de apel a reținut că, deși conform registrului de evidența a deținuților, se constată că la data de 02 august 2004, ora 09.30, Mocreac Vladimir a fost scos din izolator de către Rudenco Serghei, în cazul dat, precum și adus de către alt colaborator de poliție, anume Guja la ora 17.30 înapoi, aceasta nu confirmă vinovăția inculpaților, în contextul în care, din declarațiile părții vătămate Mocreac Vladimir, reiese că inițial acesta era bătut și influențat psihic de către Tcaci Alexandru și Uncu Sergiu, apoi dus de Rudenco Serghei la instituția bancară, de unde partea vătămată a ridicat mijloace bănești, însă în perioada de la ora 09.30 până la 09.58, în opinia instanței de apel este puțin probabilă realizarea acțiunii de escortare, maltratare și ridicarea mijloacelor bănești, or numai deplasarea sub escortă a părții vătămate de la izolator până la sediul băncii, care se află în diferite sectoare ale mun. Chișinău, impune o perioadă de timp mai mare de 30 minute, versiune ce nu a fost combătută de către partea acuzării, prin careva probe pertinente suplimentare.

Cu privire la pretinsa faptă de escortare a lui Mocreac Vladimir, la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, la data de 05 august 2004, unde la ora 11.46 a fost ridicată suma de 930 dolari SUA, în sensul dat, instanța de apel a reținut că, deși conform registrului de evidența a deținuților, se constată că, la data de 05 august 2004, ora 11.00, Mocreac Vladimir a fost scos din izolator de către Rudenco Serghei, în cazul dat, aceasta nu confirmă vinovăția inculpaților, or din declarațiile părții vătămate Mocreac Vladimir, reiese că partea vătămată de fiecare dată înainte de a fi dus la bancă, era bătut și influențat psihic de către Tcaci Alexandru și Uncu Sergiu, apoi dus de Rudenco Serghei la instituția bancară, de unde partea vătămată a ridicat mijloace bănești, însă în perioada de la ora 11.00 până la 11.46, în opinia instanței de apel este puțin probabilă realizarea acțiunii de escortare, maltratare și ridicarea mijloacelor bănești, devreme ce numai deplasarea sub escortă a părții vătămate de la izolator până la sediul băncii, care se află în diferite sectoare ale mun. Chișinău, impune o perioadă de timp mai mare de 30 minute, care la fel nu a fost combătută de către partea acuzării, prin careva probe pertinente suplimentare, or inculpații au solicitat petrecerea experimentului respectiv, însă partea acuzării nu a combătut aceasta.

Totodată, instanța de apel a mai reținut, că, din răspunsul din 09.04.2009, nr. 1781, eliberat de Comisariatul general de poliție, mun. Chișinău, rezultă că, Mocreac Vladimir, s-a aflat deținut în CAA al CGP mun. Chișinău, de la data de 23.07.04 până la data de 30.07.04, pentru comiterea contravenției administrative prevăzută de art. 174 CCA al RM, iar ca document ce identifică identitatea acestuia, a fost prezentat certificatul BAR (dar nu buletinul de identitate).

Ulterior persoana dată, a fost reținută în baza art. 166 Cod de procedură penală și s-a deținut în IDP al CGP mun. Chișinău, de pe data de 30 iulie 2004, în baza procesului verbal de reținere, iar apoi la aplicarea arestului preventiv, mandatului și încheierii instanței de judecată, până la 18 august 2004, când a fost

eliberat. Ca document de identitate a fost prezentat buletinul de identitate indicat în procesul verbal de reținere.

Din răspunsul din 09.04.2009, nr. 1784, eliberat de Comisariatul general de poliție, mun. Chișinău, rezultă cert că, în baza cererii de chemare și a procurilor, persoana solicitată de organul de urmărire penală, în gestiunea căruia se află dosarul, este eliberată grupei de escortă, iar documentele de identitate ale acestuia, se păstrează în dosarul personal al deținutului și nu se eliberează cu acesta.

În sensul dat, instanța de apel a considerat că, organul de urmărire penală nu a întreprins toate măsurile necesare în vederea probării faptelor imputate inculpaților Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, or, deși, din răspunsul din 09.04.2009, nr. 1781, eliberat de Comisariatul general de poliție, mun. Chișinău, rezultă că, Mocreac Vladimir s-a deținut în IDP al CGP mun. Chișinău în perioada 30.07.2004 - 18.08.2004, iar ca document de identitate a servit buletinul de identitate, în cazul dat, nu este clar cum Mocreac Vladimir a putut ridica careva mijloace bănești în baza buletinul de identitate, de la instituția bancară, în contextul în care, la escortarea persoanei solicitate de organul de urmărire penală, în gestiunea căruia se află dosarul, actul de identitate ale acestuia, nu s-a eliberat cu arestatul.

Prin urmare, deși partea vătămată Mocreac Vladimir indică direct la inculpații Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, ca la persoane care au comis infracțiunea, din probele cercetate și circumstanțele stabilite, nu rezultă că anume inculpații l-au escortat la instituția bancară și au primit de la partea vătămată mijloacele bănești ridicate, de la acesta, prin constrângere fizică sau psihică.

Instanța de apel a apreciat critic și declarațiile martorilor Știrbu Traian și Verdeș S., or, aceștia fiind audiați în cadrul ședinței instanței de apel, au relatat doar ceea ce le-a spus Mocreac Vladimir, având motive de induce în eroare instanța și a se răzbuna pe inculpați, care sunt colaboratori de poliție, totodată fiind influențați de către pățimit.

Cu privire la cele declarate de martorul Beț Iulia în instanța de apel, aceasta nu a relatat careva circumstanțe relevante nemijlocit la fapta incriminată inculpaților.

Astfel, instanța de apel a reținut că, după scoaterea banilor de la bancă, pe data de 21.07.2004 la orele 14.00, până la reținerea pățimitului, de fapt aproximativ pe la orele 19.00, ultimul a dispus de timp pentru a fi în circumstanțe nestabilite cu mijloacele bănești, care îi erau necesare, din spusele pățimitului, pentru a organiza funerariile mamei sale, care a decedat câteva zile înainte.

Totodată, partea vătămată, știind că putea fi bănuit în comiterea infracțiunii de omor al mamei sale, or conform circumstanțelor acelei cauze penale, partea vătămată era persoana care a fost împreună cu victima pînă la deces, putea să organizeze mai multe scenarii pentru a ascunde banii și buletinul de identitate al

său ca să nu nimerească pe mîna poliției, urmărind scopul de a nu fi demascată și reținută.

În special, partea vătămată putea transmite buletinul său cât și mijloacele bănești fratelui său Oleg Mocreac, care a și adus buletinul părții vătămate, la data de 30.07.2004, la momentul reținerii pătimitului, lucru confirmat și de martorul Cernei, care a întocmit procesul-verbal de reținere a pătimitului din 30.07.2004.

Cu referire la afirmația martorului Grapco Veaceslav precum că, partea vătămată venea personal și semna și tot el personal ridica banii, în sensul dat, instanța de apel a ținut să remarce că, la caz, aceste afirmații ale martorului trezesc multe dubii, începând cu faptul memorizării părții vătămate de către martor, în timp ce acesta avea în fiecare zi mai mulți clienți, 30-80, precum și faptul audierii martorului cu mulți ani după petrecerea evenimentelor de ridicare a banilor. Or, tendința martorului de a denatura circumstanțele cauzei este favorabilă acestuia, urmare a eventualei culpe sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către acesta, prin eliberarea unei alte persoane decât destinatarului, a mijloacelor bănești (intenționat sau din neglijență), lucru ce a și fost confirmat prin raportul de expertiză grafosopnică, prin care se atestă că, semnăturile de pe bonurile de primire a banilor, nu pot fi confirmate că, sunt ale părții vătămate.

Astfel, din probele acumulate și cercetate, instanța de apel a remarcat că, în privința inculpaților Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu nu poate fi emis un act de condamnare, doar în baza declarațiile părții vătămate Mocreac Vladimir, care sunt apreciate critic de către instanță, cu atât mai mult că, prin raportul de expertiză nr. 141-142 din 05.02.2010, nu s-a putut stabili de cine au fost efectuate semnăturile pe ordinele de plată eliberate de „Victoriabank” SA, de către Mocreac Vladimir sau altă persoană.

Totodată, instanța de apel nu a putut înlătura dubiile ce se referă la faptul ridicării banilor pe data de 26.07.2004, 30.07.2004, perioadă când nu a fost confirmat că, buletinul se afla în posesia inculpaților, or probele acumulate denotă contrariul că, acest buletin a fost adus de către fratele victimei, abia la data reținerii acesteia, la 30.07.2004, precum și dubiile ce se referă la faptul aflării buletinului de identitate începând cu 30.07.2004 ora 14.00, în posesia lui I. Cernea și a administrației Izolatorului, în care se deținea partea vătămată, care a fost reținută în temeiul art. 166 Cod de procedură penală și buletinul a fost transmis persoanelor respective urmare a prezentării actului de identitate al lui Mocreac V. de către fratele victimei.

Sub aspectul dat, instanța de apel a reținut că, învinuirea incriminată lui Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu privind comiterea infracțiunii de șantaj, este una neîntemeiată și nedemonstrată, bazată doar pe presupurile organului de urmărire penală.

Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, incriminată lui Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, instanța de apel a remarcat că, pe parcursul cercetării judecătorești nu s-a constatat existența faptei infracțiunii date, în contextul în care, inculpații fiind învinuiți de însușirea

banilor, prin șantaj, fapta în acțiunile acestora nu s-a dovedit, pe motiv că, aceasta nu a fost comisă de dâșii, prin urmare, acestora nu poate fi incriminată abuzul de serviciu, prin folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, concluziile instanței cu referire la neconfirmarea învinuirii pe art. 189 alin. (3) Cod penal, fiind aceleași și pentru fapta imputată inculpaților pe art. 327 alin. (1) Cod penal, cu excepția că fapta imputată inculpaților pe art. 327 alin. (1) Cod penal, nu a existat în genere.

Cu privire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Mocreac Vladimir, instanța de apel a menționat că acesta este una neîntemeiată, prin urmare urmează a fi respinsă, atâta timp, cât faptele incriminate inculpaților, nu au fost comise de către inculpați (sustragerea banilor), precum și nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (abuz de serviciu).

14. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare declarate de către:

14.1 Procuror, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecarea în instanța de apel, în alt complet dejudecată, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel nu s-a expus întemeiat asupra argumentelor invocate de apelanți despre încălcarea de către instanța de fond a modalității de apreciere a probelor, în condițiile în care probele dovedesc că inculpații au săvârșit faptele incriminate și că acestea constituie infracțiuni prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. d), e), art. 327 alin. (1) Cod penal;

- din conținutul părții descriptive a deciziei recurate, instanța de apel a constatat contradictoriu identitatea temeiului de drept pus la baza soluției de achitare a inculpaților Tcaci Alexandru Xxxxx, Rudenco Serghei Xxxxx și Uncu Sergiu Xxxxx, pe capătul de acuzare prevăzut la art. 327 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel, la rejudecarea în cadrul celei de-a treia proceduri a ignorat indicațiile date anterior de către instanța de recurs și, în mod repetat a admis mai multe erori de drept, ce duc nemijlocit la casarea hotărârii adoptate;

- soluția instanței de apel a fost casată de instanța de recurs, din considerentele că, instanța a ajuns pripit și nemotivat la concluzia menținerii achitării în privința inculpaților, nu a apreciat probele, nu s-a pronunțat asupra tuturor criticilor formulate de apelanți în cererile de apel și nu a înlăturat contradicțiile existente;

- din conținutul părții descriptive a deciziei, instanța de apel a efectuat o compilare a argumentelor invocate de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău în deciziile din 5 decembrie 2013 și respectiv 20 decembrie 2016 și nu a intervenit prin argumente noi în vederea înlăturării carențelor relevate anterior de către instanța de recurs, în raport cu motivele invocate de apelanți și probele din dosar;

- problema posedării de către partea vătămată Mocreac Vladimir a actului de identitate, este una suficient de importantă pentru stabilirea circumstanțelor de fapt ale cazului, or datorită posedării actului de identitate, în perioada

cuprinsă între 26 iulie 2004, 30 iulie 2004, 02 august 2004 și respectiv 05 august 2004, de aflare a părții vătămate în custodia statului, a fost posibilă ridicarea mijloacelor financiare de la instituțiile bancare;

- nu este clar din ce motiv instanța de apel nu a pus declarațiile martorului Băț I. la baza unei sentințe de condamnare a inculpaților;

- în decizia instanței de apel lipsește aprecierea probatoriului administrat în cauză, fiind formulate câteva concluzii de ordin general, ce au determinat instanța să decidă că, inculpații sunt nevinovați;

- statuările referitoare la lipsa probelor ce ar confirma vinovăția inculpaților Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu sînt pripite, nu au suport probator și sunt bazate exclusiv pe declarațiile inculpaților și a martorilor Cucoș Valentin și Cernea I., care sunt colaboratori de poliție și colegi cu inculpații;

- nu există o coroborare între probele aduse în susținerea învinuirii și cele prezentate în favoarea achitării inculpaților, iar instanța de apel nu a apreciat dacă probele administrate de către partea apărării prevalează asupra probelor invocate de către partea acuzării în sprijinul învinuirii, fiecare în parte după criteriul de utilitate, relevanță, iar toate în ansamblu, după criteriul de coroborare a lor;

- din motivarea deciziei instanței de apel nu rezultă un răspuns clar și argumentat, bazat pe probele din dosar, cu privire la faptul dacă buletinul de identitate a fost sau nu la partea vătămată în momentul reținerii acestuia, de către inculpați;

- instanțele de judecată în mod eronat au apreciat declarațiile martorilor Guja Viorel, Grițic Oleg, Cucoș Valentin și Cernea Iurie și este de părerea că acestea urmau a fi apreciate critic, deoarece sunt colaboratori de poliție, colegi cu inculpații, iar unii au și efectuat urmărirea penală pe cauza penală în care Mocreac V. a fost bănuțit;

- instanțele de judecată au omis din vedere faptul că:

- fiind reținut la data de 21 iulie 2004, Mocreac V. deținea asupra sa mijloace bănești, după cum este indicată suma ridicată la această dată, de la bancă, în mărime de 220 dolari SUA, fapt confirmat atît de partea vătămată, martorul Baț lulia, cât și informația prezentată de la instituția bancară, însă la reținerea dînsului și întocmirea acelu proces-verbal de reținere, o careva sumă de bani nu a fost indicată, elucidată în actele procesuale;

- instanțele de judecată nu au analizat și apreciat faptul unde a fost deținut Mocreac de la ora 15:00 (ora reținerii) pînă la 19:25 (ora încarcerării), de ce în actele de reținere nu s-au indicat acele sume bănești deținute asupra lui Mocreac Vladimir, precum și modul în care au acționat, pe caz, inculpații;

- instanța urma să dea apreciere critică și declarațiilor inculpaților, care sunt făcute cu scopul de a duce în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, în așa mod eschivându-se de la răspunderea penală pe care o poartă pentru faptele comise;

- nici una din instanțe nu a analizat și apreciat obiectiv acțiunile

colaboratorilor de poliție, deoarece Mocreac Vladimir fiind suspectat în comiterea unui omor, inspectorii de sector, având fotografia și datele acestuia, ultimii îl rețin sub pretextul identificării persoanei și-l conduc la sector, iar ulterior i se întocmește proces-verbal administrativ precum că „nu s-ar fi supus cerințelor colaboratorilor de poliție și exprima cu cuvinte necenzurate”, în condițiile în care trebuiau să-l rețină conform legii procesual penale, fapt pe care l-au făcut după aproximativ 10 zile, timp necesar pentru prelucrarea operativă a acestuia;

- instanța de apel apreciază critic declarațiile părții vătămate Mocreac Vladimir și ale martorilor Pojiltova A. și Grabco V., axându-se pe declarațiile inculpaților, prin aceasta consideră că, instanțele au încălcat prevederile art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală;

- partea vătămată Mocreac V. a confirmat că, semnăturile din ordinele de plată îi aparțin, tot el a indicat că, fiind escortat la bancă de către colaboratorii de poliție, care erau îmbrăcați pe civil, erau scoase cătușele și unul din colaboratori mergea cu el în bancă, fapt pentru care se datorează stresul și frica, deoarece tot partea vătămată a menționat că, în Comisariat era supus influenței psihice;

- este dovedit că, partea vătămată la data și orele indicate se afla în custodia colaboratorilor de poliție, deplasarea liberă a lui era limitată și el nu doar că, nu avea dreptul de a se deplasa liber și personal la bancă pentru extragerea sumelor de bani dar nici nu avea această posibilitate odată ce era însoțit de către agenții statului, care aveau obligația să îl escorteze strict pentru efectuarea unor acțiuni de procedură;

-la acea dată pretinsă de 26 iulie 2004, la care s-a efectuat acțiuni procesuale cu participarea lui Mocreac Vladimir, conform proceselor-verbale ale acestor acțiuni, se constată că, toate au fost efectuate în incinta CPs Rîșcani, acest fapt fiind practic confirmat și de partea vătămată;

- nu este clar cum a putut fi prezentat Mocreac V. la CPs Rîșcani, la data de 26 iulie 2004, fără a fi înregistrată în registre ieșirea lui din celulă, decât în situația unor acțiuni intenționate și ilegale, în special a inculpaților, neînregistrarea fiind și ca o modalitate de mușamalizare și ascundere a acțiunilor ilegale;

- este eronată motivarea, prin care s-a reținut că partea vătămată Mocreac Vladimir a fost escortat într-adevăr de către colaboratorii CPs Rîșcani, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, pe cazul învinuirii acestuia de omor. Escortarea lui Mocreac Vladimir era efectuată la ordinele conducerii CPs Rîșcani și la indicația verbală a șefului adjunct al poliției criminale Valentin Cucoș, fapt confirmat prin declarațiile inculpaților Rudenco Serghei și Uncu, și în baza permisiunilor eliberate de către Judecătoria Rîșcani;

- dacă pentru situația zilei de 2 august 2004, instanța de apel insistă, că inculpaților le-ar fi trebuit cel puțin 30 min, pentru a ajunge la sediul instituției bancare însoțindu-l pe Mocreac Vladimir, nu este clar din care motiv se împotrivesc și insistă că, și în data de 05 august 2004, respectivii nu ar fi avut timp suficient pentru a ajunge la aceeași locație în 46 min, deși se pare că, punctul de plecare și cel de sosire au rămas neschimbate;

- instanța de apel greșit a reținut că, partea vătămată Mocreac V. a fost

maltratată nemijlocit fizic înainte de ridicarea fiecărei sume bănești, or din declarațiile părții vătămate, inculpații l-au agresat fizic și psihologic la oricare dintre contactele pe care le-au avut cu el, însuflându-i acestuia frica în scopul înfrângerii capacității de a-și controla comportamentul;

- instanța de apel a constatat contradictoriu identitatea temeiului de drept pus la baza soluției de achitare a inculpaților Tcaci A., Rudenco S. și Uncu S., pe capătul de acuzare prevăzut de art. 327 alin. (1) Cod penal și respectiv a invocat în sprijinul soluției de achitare a inculpaților formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat;

- printr-o motivare insuficientă a soluției, instanța de apel a adoptat un act care nu circumscrie rigorilor de legalitate și temeinicie, prevăzute la art. 384 Cod de procedură penală;

- instanța de apel a admis la pct. 26 al deciziei un raționament ce provoacă orice observator independent să creadă că, inculpații au manifestat un comportament contrar legii și că ar fi vinovați de săvârșirea infracțiunii de abuz de serviciu.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

14.2 Partea vătămată, Mocreac V., care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri corecte, motivate, legale, cu pedepsirea celor vinovați și cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea recursului, indică faptul că, decizia este nemotivată, neîntemeiată, nebazată pe fapte, instanța de apel a constatat tot ceea ce a fost stabilit și de instanțele anterioare. Procesul penal a avut loc cu încălcarea drepturilor părții vătămate, nu au fost luate în considerație toate declarațiile martorilor. Nu a susținut că, anume fratele a adus buletinul său de identitate, la 30 iulie 2004, acesta aducându-i buletinul vechi.

15. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit alin. (1) art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Revenind la textul recursurilor ordinare declarate de către procuror și partea vătămată se constată, că recurenții invocă temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, evidențiind faptul că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de apelanți privind modalitatea de apreciere a probelor, nu a dat o apreciere cuvenită probelor administrate conform art. 101 Cod de procedură penală, făcând constatări contradictorii, nu și-a motivat decizia suficient, ignorând și indicațiile instanței de recurs, în mod repetat admițând mai multe erori de drept, în rezultatul evaluării selective a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit i-a achitat pe Tcaci A. Rudenco S. și Uncu S., de învinuirile aduse acestora.

Verificând criticile expuse în recursurile declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel a ignorat indicațiile stipulate de instanța ierarhic superioară. Astfel, Colegiul atestă că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 iunie 2017, au fost admise recursurile ordinare declarate, în prezenta speță, fiind casată decizia instanței de

apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a indicat explicit că, „Statuările referitoare la lipsa probelor ce ar confirma vinovăția inculpaților sunt pripite, nu au suport probator și sunt bazate exclusiv pe declarațiile inculpaților și a martorilor Cucos V., și Cernea I., care sunt colaboratori de poliție și colegi cu inculpații. Prin urmare, la caz nu există o coroborare între probele aduse în susținerea învinuirii și cele prezentate în favoarea achitării inculpaților”, în final expunând că, instanța de apel a trecut cu vederea indicațiile instanței de recurs, privitor la chestiunile ce trebuiau să fie verificate la rejudecarea acestei cauze, încălcând vădit prevederile art. 436 Cod de procedură penală, în acest sens. Astfel, instanța de recurs concluzionând a indicat că, instanța de apel, în mod repetat nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, acceptând niște concluzii de ordin general, privitor la nevinovăția lui Uncu S., Tcaci A. și Rudenco S. de cele incriminate prin rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel la rejudecarea cauzei, în al treilea set de proceduri, a reținut că *„Analizând aceste probe, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, instanța de apel a considerat, că acestea din urmă nu demonstrează faptul comiterii de către inculpații Tcaci A., Rudenco S. și Uncu S. a infracțiunilor de însușirea banilor prin șantaj, săvârșită de două și mai multe persoane, acțiuni însoțite de tortură, urmate de dobândirea bunurilor cerute, precum și existența faptei prejudiciabile sub formă de folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, or, la caz, se constată că fapta de sustrage a banilor nu a fost comisă de inculpați, precum și nu s-a constatat existența faptei de abuz de serviciu. ...”,* descriind declarațiile părții vătămate, a martorilor Cernea I., Grițic O., Guja V., Pojilțova A., Grabco V. Știrbu T., Verdeș I., Beț I., a inculpaților și a indicat materialele cauzei.

Astfel, Colegiul constată că, instanța de apel fără a ține cont de aceste dispoziții ale instanței de recurs, din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise, a analizat și a apreciat doar declarațiile inculpaților și selectiv declarațiile martorilor Guja V. și Cernea I., ce au fost puse la baza hotărârii de achitare a inculpaților, în rest apreciind critic declarațiile părții vătămate Mocreac V., martorilor Știrbu T. și Verdeș I., referitor la declarațiile martorului Beț I., a indicat că *„... nu pot fi apreciate nici ca veridice, nici ca declarative ...”,* iar ce ține de declarațiile martorului Grapco V., a menționat că, *„...aceste afirmații ale martorului trezesc multe dubii ...”,* fără a evalua și fără a efectua o analiză a declarațiile părții vătămate în coroborare cu declarațiile martorilor și probele materiale, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probelor, ignorând practica judiciară constată ce stabilește că, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele

respinse. Astfel, instanța de apel a **repetat eroarea efectuată de către instanța de apel la examinarea cauzei anterioare**, din care considerent, se atestă faptul ignorării totale a prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, *„pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”*.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit remarcă că, în instanțele de fond au fost examinate următoarele probe și anume:

- declarațiile părții vătămate Mocreac V., care a menționat că, la 26.06.2004 dînsul a fost luat de la IDP CGP mun.Chișinău de către Rudenco S. și a fost transportat la CPs Rîșcani, după care la bancă, unde a intrat cu o persoană în civil și a ridicat o sumă de bani, însă nu ține minte suma ridicată și că, în așa mod a mai ridicat sume de bani la 30.07.2004, 02.08.2004 și 05.08.2004, că buletinul de indentitate se afla la colaboratorii poliției, care îl dădeau doar cînd se ducea la bancă, și că a fost bătut de Tcaci A., iar Uncu S. l-a influențat psihic;

- declarațiile martorului Pojilțova A., care a relatat că, Mocreac V. se prezenta la bancă personal, cu buletinul de identitate, în urma căruia îi erau eliberate mijloace bănești;

- declarațiile martorului Grabco V., care a declarat că, în vara anului 2004 lucrînd la bancă, la eliberarea mijloacelor bănești, Mocreac V. de nenumărate ori se prezenta și ridica mijloace bănești de pe contul său în dolari SUA, în acel moment arăta speriat, stresat și uneori semnătura lui nu coincidea cu cea din buletin;

- declarațiile martorilor Știrbu T. și Verdeș I., care au menționat că, Mocreac V. le relatea că, în momentul în care era escortat din celulă, polițiștii îl punrau să scoată bani din cont;

- declarațiile martorului Băț I., care a indicat că, Mocreac V. a fost reținut pe str. Ismail, motivul fiind omorul mamei sale, în momentul reținerii, ultimul avea la sine o geantă cu acte, buletinul de identitate.

Astfel, Colegiul constată că, instanța de apel repetat nu a luat în considerație aceste declarații, cât și probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile inculpaților, care au dreptul de a nu se autoincrimina și a martorilor Guja V. și Cernea I., care sunt colaboratori de poliție și colegi cu inculpații, fără o evaluare în cumul a acestora în coroborare cu declarațiile părții vătămate și celorlalte probe.

Ca urmare, Colegiul constată că, instanța de apel a admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține, instanța de apel urmînd să aprecieze obiectiv toate probele.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel, ignorînd un cumul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile inculpatului și cele selective ale cărorva martori, care și au fost puse la baza hotărârii de achitare în privința lui Uncu S., Tcaci A. și Rudenco S., fără o analiză

în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

Pe lângă cele menționate, Colegiul penal reține că, instanța de apel, rejudecând cauza, a adoptat o soluție, prin care a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tcaci A., Rudenco S. și Uncu S. au fost achitați: de învinuirea adusă în baza art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, din motiv că **fapta nu a fost comisă de către ei** și de învinuirea adusă în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În cele din urmă, instanța de apel a constatat, la f.d. 82 v. VIII, că „... la **21.07.2004 ora 19:26, Mocreac Vladimir a fost reținut ... fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de arest pe un termen de 10 zile**”, „La data de 30 iulie 2004, ora 15:00, ... Mocreac Vladimir a fost reținut pe cauza penală fiind bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal”, ulterior la f.d. 82 v-VIII verso, instanța de apel stabilește că, „ ... de către Mocreac Vladimir a fost deschis cont curent la 24.06.2004, la BC „Victoriabank” SA...”, ulterior descriind fiecare dată, când au fost ridicați bani de pe contul lui Mocreac V., la f.d. 84 v-VIII, în decizie, stabilind că „or se reține că, au fost în total 5 extrageri bănești, în diferite zile...”.

Ulterior în partea motivată, instanța de apel la f.d.85-86 v. VIII, descrie de către cine a fost scos din izolator Mocreac V., la data de 30.07.2004, 02.08.2004 și 05.08.2004, când au fost ridicați bani de pe contul lui Mocreac V., menționând că „...la data de 30 iulie 2004, partea vătămă Mocreac Vladimir, la solicitarea ofițerului de urmărire penală a fost scos din izolator de către Guja Viorel, fapt confirmat prin semnatura acestuia pe dispoziție de escortare. ... La caz, urmează a ține cont și de declarațiile lui Guja Viorel, care în cadrul cercetării judecătorești a relatat că, în anul 2004 activa în calitate de comandat al grupei de escortă a CP Rîșcani, astfel, atât el, cât și subalternii din grupa de escortă, pe V. Mocreac l-au escortat în CP Rîșcani și înapoi în IDP a CGP mun. Chișinău doar la 03.08.04, 09.08.04, 27.07.04, 29.07.04 și 30.07.04..”, „Cu privire la pretinsa fapta de escortare a lui Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, la data de 02 august 2004, unde la ora 09.58 a fost ridicată suma de 240 dolari SUA, în sensul dat, instanța de apel reține că, deși conform registrului de evidența a deținuților, se constată că la data de 02 august 2004, ora 09.30, Mocreac Vladimir a fost scos din izolator de către Rudenco Serghei, în cazul dat, precum și adus de către alt colaborator de poliție, anume Guja la ora 17.30..”, „Cu privire la pretinsa fapta de escortare a lui Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, la data de 05 august 2004, unde la ora 11.46 a fost ridicată suma de 930 dolari SUA, în sensul dat, instanța de apel reține că, deși conform registrului de evidența a deținuților, se constată că la data de 05 august 2004, ora 11.00, Mocreac Vladimir a fost scos din izolator de către Rudenco Serghei...”.

În continuare, tot în partea motivată, instanța de apel ajunge la concluzia că, „În ipoteza în care partea vătămă a ridicat personal aceste mijloace bănești, organul de urmărire penală nu a identificat persoanele, care din cele menționate de Mocreac Vladimir, îl însoțeau nemijlocit la bancă, anume cele 2 persoane

civile, care intrau în edificiul băncii, iar pătimitul după toate procedurile documentare, ridica diferite sume de pe cont.”

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că, acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se constată că, banii au fost ridicați de la bancă, Mocreac V. fiind în custodia statului, și că la data de 30 iulie 2004 a fost scos din izolator de către Guja Viorel, care a menționat că, el și subalternii din grupa de escortă, l-au escortat la CP Rîșcani și înapoi în IDP a CGP mun. Chișinău, la data de 02 august 2004, ora 09.30 și la data de 05 august 2004, ora 11.00, Mocreac Vladimir a fost scos din izolator de către Rudenco S., însă ulterior instanța de apel stabilește că, organul de urmărire penală nu a identificat persoanele, care din cele menționate de Mocreac V., îl însoțeau nemijlocit la bancă, în final achitându-i pe inculpați de învinuirea adusă în baza art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de către ei, instanța de apel admitând că, fapta de șantaj a avut loc, însă nu a fost comisă de inculpați.

La fel, instanța de apel, la f.d. 83 v. VIII, în decizie, descrie fiecare dată, când au fost ridicați banii de pe contul lui Mocreac V., ulterior constată contradictoriu, că ... în sensul dat nu au fost prezentate destule probe pertinente și concludente, acuzatorul de stat axându-se în sensul dat în exclusivitate doar pe declarațiile părții vătămate Mocreac Vladimir, care a arătat că, anume inculpații au comis faptele indicate în rechizitoriu.” (f.d.83, v. VIII).

De asemenea, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, cu privire la faptul escortării lui Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, la data de 26 iulie 2004, la ora 14.15, a reținut că „... instanța de apel ține să remarce că în sensul dat, învinuirea adusă lui Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, de asemenea nu a fost confirmată prin probe destule, or, ... la data și ora ridicării banilor, partea vătămată nu putea să se afle în incinta băncii, or conform procesului-verbal de petrecere a acțiunilor de urmărire penală pe cauza penală de învinuire a lui V.Mocreac, rezultă că la data de 26 iulie 2004, orele 14.00 - 14.30, Mocreac Vladimir s-a aflat în CP Rîșcani,...”, la fel cu referire la data - 30 iulie 2004, instanța de apel a stabilit că, „...din materialele cauzei, nu se deduce că în ziua respectivă, inculpații Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu ar fi avut careva tangență nemijlocit cu partea vătămată Mocreac Vladimir.” Mai mult ca atât, ce ține de escortarea lui Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, la data de 02 august 2004, unde la ora 09.58, instanța de apel a menționat că „instanța de apel reține că, deși conform registrului de evidența a deținuților, se constată că la data de 02 august 2004, ora 09.30, Mocreac Vladimir a fost scos din izolator de către Rudenco Serghei, în cazul dat, precum și adus de către alt colaborator de poliție, anume Guja la ora 17.30 înapoi, aceasta nu confirmă vinovăția inculpaților, ..., însă în perioada de la ora 09.30 pînă la 09.58, în opinia instanței de apel este puțin probabilă realizarea acțiunii de escortare, maltratare și ridicarea mijloacelor bănești, or numai deplasarea sub escortă a părții vătămate de la izolator pînă la sediul băncii care se află în diferite sectoare ale mun. Chișinău, impune o perioadă de timp mai mare decît 30 minute, versiune care nu a fost combătută de către partea acuzării prin careva probe pertinente

suplimentare.” (f.d.85 v. VIII)., la fel cu referire la escortarea lui Mocreac Vladimir la oficiul Băncii Comerciale „Victoriabank” SA, la data de 05 august 2004, la ora 11.46, instanța de apel a indicat că „deși conform registrului de evidența a deținuților, se constată că la data de 05 august 2004, ora 11.00, Mocreac Vladimir a fost scos din izolator de către Rudenco Serghei, în cazul dat, deasemenea aceasta nu confirmă vinovăția inculpaților, ... însă în perioada de la ora 11.00 pînă la 11.46, în opinia instanței de apel este puțin probabilă realizarea acțiunii de escortare, maltratare și ridicarea mijloacelor bănești, devreme ce numai deplasarea sub escortă a părții vătămate de la izolator pînă la sediul băncii care se află în diferite sectoare ale mun. Chișinău, impune o perioadă de timp mai mare decît 30 minute,...” (f.d.85 v. VIII).

Astfel, în viziunea Colegiului penal lărgit concluziile privind achitarea inculpaților de învinuirea adusă în baza art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, din motiv că, fapta nu a fost comisă de către ei, sunt incerte, lăsând loc de interpretări, totodată instanța de apel a indicat că, învinuirea nu a fost confirmată prin probe și a stabilit că, “deplasarea sub escortă a părții vătămate de la izolator pînă la sediul băncii, impune o perioadă de timp mai mare decît 30 minute”, fără a-și argumenta concluzia în raport cu probele administrate în cauză și anume declarațiile părții vătămate Mocreac V., martorilor și probele materiale, fără a ține cont și de faptul că, Izolatorul Detenției Preventive al CGP mun. Chișinău, se afla în **mun. Chișinău str. Tighina 6**, iar conform procesului-verbal de ridicare din 16 ianuarie 2007 (f.d. 105 v. II) și ordinelor de plată de la BC „Victoriabank” SA, se atestă că, banii au fost ridicați de la **of. 88, mun. Chișinău str. 31 august 1989 nr. 141**.

La fel, instanța de recurs atestă că, instanța de apel motivează că “Astfel, instanța de apel constată că, în cadrul cercetării judecătorești, inculpații Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu au negat cu vehemență faptele incriminate acestora de către acuzatorul de stat, iar condamnarea acestora nu poate fi bazată doar pe cele relatate de partea vătămată Mocreac Vladimir, care în perioada de reținere a acestuia, avea calitate de bănuț de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, pentru care ulterior a fost condamnat la 11 ani închisoare.”, fără a-și argumenta concluzia și fără a stabili care ar fi fost motivul de răzbunare a părții vătămate pe inculpați, după cum indică ultimii, în raport cu probele administrate în cauză și cu faptul că, inculpații sunt angajați ai escortei, neavând putere de decizie.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză, astfel referitor la învinuirea adusă inculpaților în baza art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, instanța de apel urmează să verifice pe fiecare zi în parte, în care au fost ridicați bani de pe contul lui Mocreac V., dacă se confirmă sau nu circumstanțele indicate în învinuire, fiind în drept să excludă capătul de învinuire ce nu se confirmă; să analizeze latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de șantaj în raport cu acțiunile inculpaților, prin prisma probelor administrate în cauză, pe fiecare episod de ridicare a banilor de la bancă și să verifice dacă banii au fost sau nu însușiți anume de către inculpați, prin șantaj.

Pe lângă cele expuse, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel i-a achitat pe Tcaci A., Rudenco S. și Uncu S. de învinuirea adusă în baza art. art. 327 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, motivând în acest sens, la fel, contradictoriu că, *„Cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, incriminată lui Tcaci Alexandru, Rudenco Serghei și Uncu Sergiu, instanța de apel ține să remarce că, pe parcursul cercetării judecătorești nu s-a constatat existența faptei infracțiunii date, în contextul în care, inculpații fiind învinuiți de însușirea banilor prin șantaj, fapta în acțiunile acestora nu s-a dovedit, pe motiv că, aceasta nu a fost comisă de dînșii, prin urmare, acestora nu poate fi incriminată abuzul de serviciu, prin folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, concluziile instanței cu referire la neconfirmarea învinuirii pe art. 189 alin. (3) Cod penal, fiind aceleași și pentru fapta imputată inculpaților pe art. 327 alin. (1) Cod penal, cu excepția că fapta imputată inculpaților pe art. 327 alin. (1) Cod penal, nu a existat în genere.”*, fără a se expune asupra faptelor constatate în aceeași decizie că, **banii au fost ridicați de la BC „Victoriabank”SA, de pe contul părții vătămate Mocreac V., acesta aflându-se în custodia statului și că, la data de 30 iulie 2004 a fost scos din izolator de către Guja Viorel, care a menționat că, el și subalternii din grupa de escortă, l-au escortat la CP Rîșcani și înapoi în IDP a CGP mun. Chișinău, la data de 02 august 2004, ora 09.30 și la data de 05 august 2004, ora 11.00, Mocreac Vladimir a fost scos din izolator de către Rudenco S.**

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârii contestate, este faptul că, deși în partea dispozitivă a deciziei este indicat temeiul de achitare a inculpaților Tcaci A., Rudenco S., Uncu S. și anume – de învinuirea adusă în baza art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, că fapta nu a fost comisă de către ei, însă în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel indică concluzii din care rezultă și alte temeuri de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv, respectiv decizia instanței de apel conține concluzii divergente.

Astfel, instanța de recurs consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei:

- *„Totodată, din învinuire nu se desprinde concret și amănunțit cum au fost realizate acțiunile infracționale ale inculpaților la comiterea sustragerilor prin șantaj a mijloacelor bănești care aparțineau victimei, anume prin extragerile mijloacelor bănești de la bancă, or se reține că au fost în total 5 extrageri bănești, în diferite zile, iar din circumstanțele cauzei indicate în rechizitoriu, nu este clar care acțiuni au fost întreprinse nemijlocit de către fiecare inculpat întru realizarea laturii obiective, care a fost rolul nemijlocit al fiecărui inculpat la realizarea infracțiunilor imputate, nefiind descries circumstanțele concrete pentru fiecare zi al fiecărui inculpat în complicitate cu ceilalți.”*(f.d.84 v. VIII), *“...de rând cu lipsa unor circumstanțe concrete vizavi de acțiunile fiecărui inculpat întru realizarea laturii obiective...”* f.d.84 v. VIII), semnalând temeiul de achitare - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- *“...concluziile instanței cu referire la neconfirmarea învinuirii pe art. 189 alin. (3) Cod penal,...”* (f.d.90 v. VIII), *“...învinuirea adusă lui Tcaci Alexandru, Rudenco*

Serghei și Uncu Sergiu, de asemenea nu a fost confirmată prin probe destule,...” (f.d.84 v. VIII), astfel instanța de apel arată, că faptele incriminate inculpaților nu au fost săvârșite, semnalând temeiul de achitare - nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- *“În contextul dat, Colegiul penal, apreciind în cumul probele administrate consideră că fapta incriminată inculpaților, nu putea fi comisă de către aceștia,...”* (f.d. 84 v.I), semnalând temeiul de achitare - fapta nu a fost comisă de inculpați.

Deci, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel, în hotărârea adoptată, Colegiul observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Tcaci A., Rudenco S., Uncu S. de învinuirea adusă în baza art. 189 alin. (3) lit. d), e) Cod penal, fiind constatate în decizie concluzii cu temeiuri de achitare diferite: „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”, „fapta nu a fost săvârșită de inculpați” și „fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1), 2) și 3) Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, Colegiul reține că, în situația în care se pronunță o sentință de achitare pe motiv că, fapta nu a fost săvârșită de către inculpați, poate atrage efectele juridice prevăzute la art. 396¹ Cod de procedură penală și anume la cererea procurorului, acestuia i se restituie dosarul penal pentru a relua urmărirea penală în vederea identificării făptuitorului infracțiunii.

Astfel, instanța de recurs atestă că, menționarea concomitentă a 3 temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnalează prezența temeiului pentru recurs „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursurile ordinare declarate la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să

elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpaților, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

16.În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către partea vătămată Mocreac Vladimir, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-i pe **Tcaci Alexandru Xxxx**, **Rudenco Serghei Xxxx**, **Uncu Sergiu Xxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 24 iunie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Bejenaru Iurie

Judecător

Stratulat Galina